

Reactie op Internetconsultatie Verzamelbesluit Bouwbesluit 2012.

Van: A.G.J. van Weering

Email: a.vanweering@solcon.nl

Op persoonlijke titel – in de dagelijkse praktijk adviseur geluid Omgevingsdienst Twente

Warmtepompen en de geluidimmisie bij ontvangers.

Verbindt aan warmtepompen een ontwerpeis. Brongeluidvermogen L_{WA} 50 dB(A). Toelating op de markt na goedkeuring TNO of KEMA.

Het is goed dat in het Bouwbesluit regels worden opgenomen voor nieuw te plaatsen warmtepompen of andere apparatuur die naar de omgeving aanleiding kunnen geven tot geluidshinder. De gekozen benadering om geluidmissieniveaus in de regelgeving op te nemen legt echter veel onderzoeksdruk bij initiatiefnemers en bevoegde gezagen. Voor elke situatie is een akoestisch onderzoek noodzakelijk die vervolgens als onderdeel van de aanvraag Omgevingsvergunning moet worden getoetst door het bevoegde gezag. De kosten voor de energietransitie zijn toch al hoog en met de gekozen benadering worden de zwaarste lasten daar gelegd waar men de minste ruimte heeft om te wonen en waar veelal ook sprake is van de minste financiële ruimte tot het doen van de vereiste investeringen – daar waar woningen op korte afstand van elkaar staan zoals in een rij of gestapeld. Andersom geeft het de eigenaren/bewoners van grote woningen op grote percelen geen enkele prikkel bij de aanschaf te letten op geluidluwe apparatuur en kunnen zij relatief gezien goedkoper uit zijn dan iemand die woont in een compacte woonomgeving. In de milieuregelgeving rekenen wij altijd vanuit de bron. Dat is de plek waar maatregelen worden getroffen. Ik zou er voor willen pleiten aan de warmtepompen en andere apparatuur een ontwerpeis te verbinden. Apparatuur dient voordat deze op de markt wordt gebracht worden getoetst op laboratoriumschaal, waarna het brongeluidvermogen wordt vastgesteld. De warmtepompen dan alleen overeenkomstig de technische uitgangspunten leveren en via een verplicht onderhoudscontract moet de goede werking periodiek worden getoetst. Deze aanpak prikkelt op de juiste plaats, namelijk daar waar de apparatuur wordt ontworpen. In dit geval zou een brongeluidvermogen L_{WA} van 50 dB(A) een goede waarde zijn (= ca. 40 dB(A) op 1 meter). De nu beschreven waarden wel handhaven. Zij kunnen dan ter controle dienen in gevallen dat sprake is van ervaren hinder door b.v. aflatend onderhoud of storing. Geluidreductie wordt veelal verkregen door het toerental van een ventilator te verminderen met de gelijktijdige vergroting van de diameter van de ventilator. Deze aanpak verlegt het 'probleem' naar de lagere frequenties waar het menselijk gehoor minder gevoelig is. Recente toename in klachten over laagfrequentie bromtonen vragen echter ook aandacht dat met deze aanpak het probleem niet wordt verschoven naar een aangrenzend probleemgebied. Een lineaire meting van het brongeluid kan hier de noodzakelijke informatie leveren.

Met de formulering van de voorschriften zoals deze in het ontwerp zijn opgenomen zal het lastig zijn te gaan handhaven op apparatuur dat niet voldoet aan de eis. We spreken hier over zeer lage geluidniveaus die onder lastige omstandigheden moeten worden gemeten. Bovendien staat niet beschreven of op de erfgrens sprake moet zijn van bewoning. Ook een woningscheidende muur is een erfgrens. Wanneer het niet van belang is of er wordt gewoond, zal het mogelijk lastig worden om aan de gestelde eisen te voldoen omdat veelal installaties aan woningscheidende binnenmuren worden geplaatst uit ruimteoverwegingen.

Uitmondingen bevinden zich dan ongeveer op de erfgrens waar dan gemakkelijk de waarde van 40 dB(A) wordt overschreden ook al is daar geen feitelijke ontvanger c.q. gehinderde.